

التوبة

சாதாரண சிவன

سنهالي

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بمكة
 تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
 هاتف: ٢٧-٢٧ فاكس: ٢٧-٢٧ بريد إلكتروني: ١٩٦٥@coo.gov.sa
 E-mail: Sultanah22@hotmail.com
 THE COOPERATIVE OFFICE FOR CALL & FORIGNERS GUIDANCE AT SULTANAH
 Tel: 4240077 Fax: 4251005 P.O.Box: 92675 Riyadh: 11663 K.S.A. E-mail: sultanah22@hotmail.com

التوبة

أعدده وترجمه للغة السنهالية

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الأولى: ١٤٢٤/٥

شعبة توعية الجاليات بالزلفي؛ ١٤٢٤هـ

ح

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

التوبة : شعبة توعية الجاليات بالزلفي ، الزلفي ١٤٢٤هـ

٤٨ ص : ١٧ اسم

ردمك : ٧-١٩-٨٦٤-٩٩٦٠

باللغة السنهالية

١- التوبة (الإسلام) ١ - العنوان

١٤٢٤/٢٧٢٨

ديوي ٢٤٠

رقم الإيداع : ١٤٢٤/٢٧٢٨

ردمك : ٧-١٩-٨٦٤-٩٩٦٠

الصف والإخراج : شعبة توعية الجاليات بالزلفي

التوبة

පාපොච්චාරණය

පාපොච්චාරණය කිරීම පිළිබඳව අල්ලාහ් අල්කූර්ආනයේ මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غُفُورًا رَحِيمًا﴾

[النساء : 110]

කවරෙක් අකුසලක් කර හෝ තමාටම අපරාධයක් කර පසුව අල්ලාහ්ගෙන් පව සමාව අයැද සිටින්නේද, ඔහු අල්ලාහ්ව කමා වන්නයා හා කරුණා වන්නයා ලෙස දකී.

(අල්කූර්ආන්-4:110)

පාපොච්චාරණයේ විශේෂත්වය

ඉබ්‍රාහිම් බිත් අද්හම් (රහ්) තුමා හමුවට පුද්ගලයෙක් පැමිණ ‘මා අධික පාප ක්‍රියාවන්හි නිරතව සිටින බැවින්, මාහට උපදෙස් කරන්න’ යනුවෙන් එතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කළේය. එය පිළිගත් එතුමා ‘ඔබට කරුණු පහක් කෙරෙහි මම උපදෙස් කරමි. ඒවා නිසියාකාරව අනුගමනය කිරීමට ඔබට හැකි නම්, කිසියම් පාපයක් ඔබට බාධා නොකරයි’ යැයි පැවැසීය. පසුව ඔහු ඒවා කුමක්ද ? යැයි එතුමාගෙන් විමසීය. එකළ එතුමා ‘ඔබ අල්ලාහ්ට විරුද්ධකම් කිරීමට අදහස් කළේ’ නම්, ඔහුගේ ආභාරය අනුභව නොකරන්න’ යනුවෙන් පැවැසුවිට ඔහු ‘මේ විශාල පොලොවේ ඇති සෑම

දේ ඔහුගේ අභාරය. එනම්, මා ආහාර ගන්නේ කෙසේද ? යනුවෙන් ඇසිය. එකළ එතුමා ‘ඔහුගේ ආහාරය අනුභව කරමින් ඔහුටම වෙනස්කම් කිරීම සාධාරණයක්ද ?’ යැයි ඔහුගෙන් ඇසූ විට ඔහු ‘ඔව් වෙනස්කම් නොකළ යුතුයි. දෙවැනි කරුණ කුමක්ද ? යනුවෙන් විමසීය.

පසුව එතුමා ‘මග අල්ලාහ්ට වෙනස්කම් කිරීමට අදහස් කළේනම්, ඔහුගේ පොළොවෙහි වාසය නොකරන්න’ යැයි පැවැසීය. එකළ ඔහු ‘මෙය පළමු කරුණට වඩා බරපතල එකකි. එසේ නම්, මම වාසය කරන්නේ කෙසේද ?’ යැයි ඇසීය. වහාම එතුමා ඔහුගේ ආහාරය අනුභව කරමින් හා ඔහුගේ පොළොවෙහි ජීවත්වමින් ඔහුටම වෙනස්කම් කිරීම සාධාරණයක්ද ?’ යැයි ඇසූවිට ඔහු ‘ඔව් එය අසාධාරණයකි. තෙවැනි කරුණ කුමක්ද ?’ යනුවෙන් විමසීය.

පසුව එතුමා ‘මග අල්ලාහ්ට වෙනස්කම් කිරීමට අදහස් කළේනම්, ඔහුගේ බැල්මට හසු නොවන ප්‍රදේශයක් කරා ගමන් කරන්න’ යැයි පැවැසීය. එකළ ඔහු ‘ලොවෙහි රහස් ගත හා තොරහස්ගත සෑම තැනැති ඔහුගේ බැල්ම ව්‍යාප්තව පවතින හෙයින්, මා කුමන ප්‍රදේශයකටද යන්නේ ?’ යැයි ඇසීය. වහාම එතුමා ‘මග ඔහුගේ ආහාරය අනුභව කර, ඔහුගේ පොළොවෙහි වාසය කර හා ඔහුගේ බැල්මට හසුවී සිටිනවිට ඔහුටම වෙනස්කම් කිරීම සාධාරණයක්ද ?’ යැයි ඇසූ කළ ඔහු ‘ඔව්, එයනම් අසාධාරණයකි. සිව්වැනි කරුණ කුමක්ද ?’ යැයි විමසීය.

පසුව එතුමා ‘මගගේ ප්‍රාණය අත්පත් කිරීම සඳහා එයට අදාළ දේව දූතයා (මලකුල් මවන්) මග වෙතට පැමිණ විට

“මා පාපොච්චාරණය කර යහකම් කිරීම සඳහා සුළු කාල යකට මාගේ ආයුෂ කාලය ප්‍රමාද කරන්න” යැයි එම දේව දූතයාගෙන් ඉල්ලන්න’ යනුවෙන් පැවැසීය. එකළ ඔහු ‘එම දූතයා මාගේ ඉල්ලීම පිළි නොගන්නා අතර, මාගේ ආයුෂ කාලයද ප්‍රමාද නොකරයි’ යැයි කීය. වහාම එතුමා ‘ඔබ පාපොච්චාරණය කර යහකම් කිරීම සඳහා ඔබගේ මරණ යෙන් වැළකී සිටීමට ඔබට හැකියාවක් නොවන්නේ නම්, ඔබ ඔහුට වෙනස්කම් කළ හැකිද?’ යැයි පැවැසීය. එයට ඔහු ‘එසේමය වෙනස්කම් නොකළ යුතුයි. පස්වන කරුණ කුමක්ද?’ යැයි විමසීය.

පසුව, එතුමා ‘පරලොව දිනයෙහි ඔබව අපායට ගෙන යාම සඳහා සඛාතියාවරුන් (අපායේ සේවකයින්) ඔබ වෙත පැමිණියේනම් ඔබ ඔවුන් සමග නොයන්න’ යැයි පැවැසීය. එයට ඔහු ‘ඔවුන් එය පිළි නොගන්නා අතර මාවද අතහැර නොයති’ යැයි කීය. එකළ එතුමා ‘එසේ නම්, ඔබ එයින් ජයග්‍රහණය කරන්නේ කෙසේද?’ යනුවෙන් විමසීය. එයට ඔහු ‘මේවා මට ප්‍රමාණවත් වේ. මාගේ ස්වාමියා වූ අල්ලාහ් ගෙන් පව සමාව අයැද පාපොච්චාරණය කරමි’ යැයි කීය.

පාපොච්චාරණය කිරීමෙහි යෙදෙන මෙන් අල්ලාහ් තම විශ්වාසනීය දාසයන් අමතා පවසන්නේ මෙසේය.

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [النور: ٣١]

තවද අහෝ විශ්වාස වන්නයින්, ඔබලා ජයග්‍රහණය කර ගැනීම සඳහා අල්ලාහ් වෙතින් පාපොච්චාරණය කර (පව සමාව ඉල්ලා) සිටින්න.

(අල්කුර්ආන්-24:31)

දාසයන් ප්‍රධාන වශයෙන් පාපොච්චාරණය කරන්නා හා සිය ආත්මයටම අපරාධ කරන්නා යනුවෙන් බෙදෙති. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ [الحجرات: ١١]

තවද කවරෙහු (පාපයෙන් මිදීම සඳහා) පාපොච්චාරණය නොකරන්නේද, අපරාධ කරුවන් ඔවුන්මය.

(අල්කූර්ආන්-49:11)

පාපොච්චාරණය කිරීමේ අවශ්‍යථාවය මිනිස් හඳවත් තුළ ස්ථිරව තිබිය යුතුය. නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමාණෝ පවසා ඇති පරිදි සැලැවිත්ම, ආදම්ගේ පුත්‍රයන් (මිනිසුන්) සැම දෙනා වැරදි කරන්නන්ය. ඔවුන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨවත්තයා පාපොච්චාරණය කරන්නාය.

මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා පාප ක්‍රියාවන්හි යෙදීමට හේතුව ඔවුහු එවැනි පාපයන් කෙරෙහි නොසැලකිළිමත් වීමය. එහෙයින්, ඔවුහු දිවා හා රාත්‍රී නොබලා අල්ලාහ්ට එරෙහි පාප ක්‍රියාවල යෙදෙති. ඔවුන්ගෙන් සමහරුන් පාප ක්‍රියාවන් සුළු වශයෙන්ද, සාමාන්‍ය ලෙසද හා සාදාරණය ලෙසද සළකති.

නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව ඉබ්නු මස්ථාද් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

﴿إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ ، وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَىٰ أَنْفِهِ فَقَالَ بِهِ هَكَذَا- أَيُّ بَيْدِهِ- فَذُبُوبُهُ عَنْهُ﴾ (البخاري)

නියත වශයෙන්ම, විශ්වාස වන්නායා තම පාප කාර්යයන් තම මත වැටේ දැයි බියවන කන්දක යට වාඩිවී සිටින සේ

දකි. පාප කරුවා නම පාප කාර්යයන් නම නාහස පසුකර ගිය මැස්සෙකු සේ දැක, එය මහු සිය අතින් එළවා දමයි.

(ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

නියතව, බුද්ධිමත් විශ්වාස වන්නයා පාප කාර්යයන් සෑම ලෙස නොසලකයි. නමුදු පාපයක් සිදුවූ කළ එය මහු ඉතා විශාලමත් ලෙස සලකයි. මිනිසා පාප ක්‍රියාවල යෙදෙන ස්වභාවයෙන් සිටින නිසා අල්ලාහ් මහු වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණයෙහි දොරටුව විවෘතකර එහි යෙදෙන මෙන් අණ කරයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [الزمر: ٥٣]

‘නම ආත්මයට (එරෙහිව තමන් විසින්ම) සීමා ඉක්මවා ගොස් (අපරාධකර) සිටිනා මගේ දාසයින්. අල්ලාහ්ගේ දායා දයන් (පව සමාව) පිළිබඳ අපේක්ෂාව නැති නොකරන්න. නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් (මබලාගේ) සෑම පාපයක් සඳහාම (මබලා පාපොච්චාරණය කළේනම්) සමාව ලබා දෙයි. (මක්නිසාද යත්) නිසැකයෙන්ම ඉමහත් සමාවනීය කරුණා වන්නයා මහුමය වේ’ යැයි (නබි) මබ පවසන්න.

(අල්කුර්ආන්-39:53)

තභිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[[الْأَسْبَابُ مِنَ الذُّنُوبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ]] (رواه ابن ماجه)

(තමා කළ) පාප ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කරන්නා පාපයන් නොවන්නකු සේය.

(ග්‍රන්ථය : ඉබ්නු මාජා)

එපමණක් නොවේ. කරන පාපොච්චාරණය යථාර්ත පූර්වකව සිදුවනවිට අල්ලාහ් අකුසල් සියල්ල කුසල් වශයෙන් පරිවර්තනය කරයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [الفرقان: ٧٠]

(පාපයන් පිළිබඳව) කවරෙක් පාපොච්චාරණය කර, විශ් වාසය කර හා කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නේද, එවැන්නන්ගේ පාප ක්‍රියාවන් කුසල් ක්‍රියාවන් බවට අල්ලාහ් පරිවර්තනය කරයි. තවද, අල්ලාහ් ඉමහත් කරුණා වන්තයා හා සමාවන්තයා ලෙස සිටින්නේය.

(අල්කූර්ආන්-25:70)

මුස්ලිම් වරයෙකුගෙන් සිදුවන ඉමහත් පාපය වන්නේ පාපොච්චාරණය කිරීම පමා කිරීමකි. පාපයෙහි යෙදී, එයද (ආගමෙන්) තහනම්වූ කාර්යයක් ලෙස දැන සිටිමින්ද ඒ වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කිරීම ප්‍රමාද කරන සමහර මිනිසුන්ද සිටිති. මිනිසා තම අවසාන මොහොත (මරණය) කුමන අවස්ථාවක පැමිණෙයිද යන්නෙහි නොදනිමින් සිටී. එබැවින්, මිනිසා තම පාපයන් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කිරීමට සිසුවීම අනිවාර්ය වේ.

එබැවින්, මිනිසා තමා දන්නා හා නොදන්නා සෑම පාප කාර්යයක් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණයෙහි වැඩි වැඩියෙන් යෙදීම අනිවාර්ය වේ. මුස්ලිම්වරයා තම පාපයන් කෙතරම් විශාල වුවද, ඒ වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණයෙහි යෙදීමට සිසුවීම අවශ්‍යවේ. මෙය අල්ලාහ්ටම හිමිවූ පාලන බලය තමාට

ඇති බව තර්ක කිරීමට වඩා බරපතල ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් නොවන බව දැනගත යුතුය. මිසර දේශයේ රජකම් කළ ෆර්ආවන් නම සමාජය අමතා ‘අනුගාමිකයින්, බෙලාට මා හැර අන්කිසි දෙව් කෙනෙක් සිටින බව මා නොදනිමි’ යැයි කීය. එකළ අල්ලාන් නම් මුසා (අලෙ) තුමාව තම දූතයා ලෙස ෆර්ආවුන් වෙත එව්වේය. එතුමා ඔහුව කැඳවා පාපොච්චාරණය කරන ලෙසත් අල්ලාන් කෙරෙහි විශ්වාසය කරන ලෙසත් අණ කළේය. අල්ලාන් එය මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إِذْ هَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ، فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزْكَىٰ ، وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ

رَبِّكَ فَتَحْشَىٰ﴾ [النار: ١٧-١٩]

ඔබ ෆර්ආවුන් වෙත යන්න. නියත වශයෙන්ම, ඔහු සීමා ඉක්මවා ගියේය. තවද, (ෆර්ආවුන්ගෙන්, පාපයෙන්) පවිත්‍ර වී (විශ්වාස කිරීමේ) මඟ කැමැත්ත ඔබට තිබේද? යනුවෙන් ඔබ අසන්න. එසේනම්, ඔබගේ ස්වාමියා කරා (යායුතු) මාර්ගය මම ඔබට පෙන්වන්නම්. එකළ ඔබ බිය භක්තිකයා වේ. (යනුවෙන් පවසන මෙන් අණ කළේය)

(අල්කුරෆාන්-79:17-19)

මේ අනුව ෆර්ආවුන් අල්ලාන්ගෙන් පාපොච්චාරණය කර සිටියේනම්, අල්ලාන් ඔහුට සමාව ලබා දෙන්නට ඇති දැනගන්න. පුද්ගලයෙක් පාපයක් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළ පසු, නැවත එම පාපයෙහි යෙදුණේනම්, නැවත වරක් පාපොච්චාරණය කළ යුතුය. එම පාපය හෝ වෙනත් පාපයක් නැවත නැවත ඔහු කළේනම් පාපොච්චාරණයද නැවත නැවත කළ යුතුය. එසේම අල්ලාන්ගේ කරුණාව කෙරෙහි අවිශ්වාස නොකළ යුතුය.

අල්ලාහ් පවසන බවට නභිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් අනස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය.

[يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ وَلَا أَبَالِي ،
يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أَبَالِي ،
يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطِيئًا ثُمَّ لَقِيتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا
لَأَتَيْتَكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً] (رواه الترمذي)

ආදම්ගේ පුත්‍රයෙහි, මා වෙත අපේක්ෂාව තබා මගෙන් ප්‍රාර්ථනා කළේනම්, මා කිසිවක් නොසළකා ඔබ කළ පාප කාර්යයන් සියල්ලටම සමාව ලබාදෙමි. ආදම්ගේ පුත්‍රයෙහි, ඔබ කළ පාපයන් අහස් පිරෙන ප්‍රමාණයට තිබී ඒ ගැන මා වෙත සමාව අයැද සිටියේනම්, මා කිසිවක් නොසළකා ඔබට සමාව ලබා දෙමි. ආදම්ගේ පුත්‍රයෙහි, ඔබ මේ පොළොව පිරෙන තරමට පාපයන් කර, මට කිසිවක් සමාන නොකර මාව බැහැ දකින්නේනම්, (පාපොච්චාරණය කළේනම්) එම පොළොව පිරෙන තරමට මගේ සමාව ඔබට ලබා දෙමි.

(ග්‍රන්ථය : නිර්වේද)

සමහර මිනිසුන් අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් පිළිබඳව අවිශ් වාසයෙන් සිටිති. මෙයට හේතුව, අධිකව පාපයෙහි යෙදීම හෝ වරක් හෝ කීප වතාවත් පාපොච්චාරණය කිරීමෙන් පසුද නැවත පාපයෙහි යෙදීම හා අල්ලාහ් තමාහට සමාව නොදෙන බව සිතීමකි. එබැවින් ඔවුහු අඛණ්ඩව පාපයෙහි යෙදෙමින්ම කාලය ගත කරන අතර, පාපොච්චාරණය කිරීමෙන් හා අල්ලාහ්ගෙන් (සමාව) අපේක්ෂා කිරීමෙන් වැළකී සිටිති.

මෙය විශාලම වරද්දකි. මන්ද යත්, නියතව, අල්ලාහ්ට වෙනස්කම් කරන කාහිර් වරුන් හැර අන් කවරෙක් හෝ අල්ලාහ්ගේ දායදයන් කෙරෙහි අවිශ්වාස නොකරති. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ جَمِيعًا، إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [الزمر: ٥٣]

‘තම ආත්මයට (ඵරෙහිව තමන් විසින්ම) සීමා ඉක්මවා ගොස් (අපරාධකර) සිටින මගේ දාසයින්. අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් (පව සමාව) පිළිබඳ අපේක්ෂාව නැති නොකරන්න. නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් (බලලාගේ) සෑම පාපයක් සඳහාම (බලලා පාපොච්චාරණය කළේනම්) සමාව ලබා දෙයි. (මක්නිසාද යත්) නිසැකයෙන්ම ඉමහත් සමාවනීය කරුණා වන්නායා මහුමය වේ’ යැයි (නබි) බල පවසන්න.

(අල්කුර්ආන්-39:53)

﴿إِنَّهُ لَا يَأْسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ [يوسف: ٨٧]

නියත වශයෙන්ම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් (කාහිර්වරුන්) හැර (අන් කවරෙක් හෝ) අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් පිළිබඳව අවිශ්වාසය නොකරති.

(අල්කුර්ආන්-12:87)

සමහරුන් මිනිසුන්ගේ කියමන් කෙරෙහි බියට පත්වී හෝ, තමා ජීවත්වන සමාජයෙහි තම තරාතිරම අහිමිව යන බියට හෝ, තමා කරන ඊ-කියාව තමාට අහිමිව යන බියට හෝ සමහර පාපයන් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණයෙහි යෙදීමෙන් වැළකී සිටිති. නමුත්, මවුහු තමන් තනිවම මිනි

වළි කරා යාම ගැනද, තම ස්වාමියා ඉදිරියෙහි නැගිටවීම ගැනද, තම ක්‍රියාවන් පිළිබඳව ප්‍රශ්න කිරීම ගැනද තමන්ට පාපයන් අලංකාරමත් කළ කිසියම් කෙනෙකු හෝ තමාට ප්‍රයෝජන නොවන බවද අමතකවී සිටිති. එබැවින් අල්ලාහ් වෙනුවෙන් මිනිසා දෙයක් වැළකී සිටියේනම්, ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ් එයට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨමත් දෙයක් ඔහුට ලබාදීම ගැන මිනිසා සිතා බැලිය යුතුයි.

සමහර මිනිසුන් පාප ක්‍රියාවල අඛණ්ඩව යෙදෙමින් සිටිති. එයින් වැළකී සිටින ලෙස ඔවුන්ට උපදෙස් කරන විට ඔවුහු ‘නියතව, අල්ලාහ් ඉමහත් සමාවන්තයා හා කරුණාවන්ත යාය’ යනුවෙන් පවසති. සත්සුදක්සේ මෙය මෝඩකම හා මොහොන්ගේ නොමග යැවීමකි. මක්නිසාද යත්, නියතව, අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් යහපත් ශීලයන්ට හැර හිතුවත්කාර කමින් පාප ක්‍රියාවල යෙදෙන අයහපත් ශීලයන්ට නොවත් නේය. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ [الأعراف: ٥٦]

නියත වශයෙන්ම අල්ලාහ්ගේ දායාදය (යහකම් කරන) යහපත් ශීලීන්ට සම්පව තිබේ.

(අල්කුර්ආන්-7:56)

අල්ලාහ් ඉතා සමාවන්තයා හා කරුණා වන්තයා ලෙස සිටින අතර, ඔහු දැඩි දඩුවම් කරන්නා ලෙසද සිටී. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿يَا عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ، وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾

[الحجر: ٤٩, ٥٠]

(මි : නඬි) නියන වගයෙන්ම, ඉමහත් සමාවන්තයා හා කරුණා වන්තයා මමම බවත්, තවද නියතව, මාගේ දඩුවම ඉතාමත් කඤ්ඤා බවත් මබ මගේ වහලුන්ට දැනුම් දෙන්න.

(අල්කුර්ආන්-15:49,50)

පාපොච්චාරණයෙහි කොන්දෙසි

සත්‍ය පාපොච්චාරණය සඳහා ආගමික විද්වතුන් අල්කුර් ආනයෙන් සහ නඬි වදනෙන් උපුටා ගෙන සමහර කොන් දෙසි පණවා ඇත. ඒවා මෙසේය.

- 1-වහාම එම පාපයෙන් ඉවත්වීම.
- 2-සිදුවූ පාපය ගැන කණගාටුවීම.
- 3-මෙවැනි පාපයන්හි නැවත වරක් නොයෙදෙන බවට ස්ථිර (අධිකාරී)කර ගැනීම.
- 4-තමා විසින් පීඩාවට ලක්වූ තැනැත්තාගේ අයිතිවාසිකම මහුට නැවත ලබාදීම හෝ මහුගෙන් සමාව ලබා ගැනීම. නඬිනායක (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[مَنْ كَانَ عِنْدَهُ أَحِبٌّ مَظْلُومٌ مِنْ مَالٍ أَوْ عَرَضٍ فَلْيَحْلِلْهُ الْيَوْمَ ، قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دَيَّارٌ وَلَا دِرْهَمٌ إِلَّا الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ] (رواه البخاري)

කවරෙක් හෝ තම සහෝදරයාට මහුගේ ධනයෙහි හෝ මහුගේ නම්බුවට අපරාධයක් කළේනම්, දිනාර් හෝ දිර්හම් පල නොදෙන එම පරලොව දිනය පැමිණීමට පෙර අදම මහුගෙන් සමාව අයදින්න. ඒදින පල දෙනු ලබන්නේ කුසල් හා අකුසල්වලට පමණි.

(ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

නමුදු, කෙනෙකුගේ අයිතිවාසිකම ලබා දීම සඳහා දැඩි ලෙස උත්සාහ කළත්, නොහැකි වූයේ නම්, ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගේ සමාව අපේක්ෂා කළ යුතුය.

සමහර අයිතිවාසිකම්

අ-ඛණ්ඩ පිළිබඳ අයිතිවාසිකම්

කෙනෙකුගේ සම්පතක් කෙරෙහි අපරාධයක් කළ අය කුමණ මාර්ගයකින් හෝ එම අයිතිවාසිකම හිමිකරුවා භාර දිය යුතුය. නොඑසේ නම්, ඔහුගෙන් සමාව ලබා ගත යුතුය. හිමිකරුවා ඔහු නොදැන සිටියේ නම්, හෝ ඔහුව සොයා ගැනීමට අපහසුවූයේ නම් හෝ ඔහුගෙන් පැහැරගත් ප්‍රමාණය අමතක වූයේ නම්, එයට ගැලපෙන ප්‍රමාණයක් තීරණය කර එය දානය කළ යුතුය.

ආ-ශරීරය පිළිබඳ අයිතිවාසිකම්

අපරාධය කළ තැනැත්තා එයට ලක්වූ තැනැත්තා වෙත ගොස් මුදලින් අලාභයක් ලබා ගන්නා ලෙස හෝ තමාගෙන් පළිගන්නා ලෙස හෝ සමාව ලබාදෙන ලෙස හෝ විසඳුමක් ලබා දෙන ලෙස හෝ තමාව ඔහුට භාර කළ යුතුය. අපරාධයට ලක්වූ අය කවරෙක් දැයි නොදන්නේ නම්, ඔහු වෙනුවෙන් දානය කර, පාර්ථනා කළ යුතුය.

ඉ-ශෛරවය පිළිබඳ අයිතිවාසිකම්

මෙය අපහාස කිරීම, කේළාම් කීම, දොස්පද කීම, හා සමාජ සම්බන්ධතාවය විසන්ධි කිරීම යනාදිය. මෙවන්

කාර්යයක් කවරෙකුට හෝ කළේනම්, එයට ලක්වූ අය වෙත ගොස් ඔහුගෙන් සමාව ලබා ගත යුතුයි. එසේම, ඔහු පරිහානිය ලක්කළ කරුණ හැකිතාක් නිවැරදි කළ යුතු අතර, ඔහු වෙනුවෙන් ප්‍රාර්ථනාද කළ යුතුයි.

පාපොච්චාරණයෙහි කොටස්

අ-භාහතයට අයත් පාපොච්චාරණය

මිනැකමින් සාතනයක් කළ කෙනෙකුට වගකීම් තුනක් අනිවාර්යවේ.

- 1-අල්ලාහ්ගේ අයිතිවාසිකම - මහා පාපයන් වෙනුවෙන් කණගාටුවී සත්‍ය පාපොච්චාරණයක් කිරීමක් මගින් මෙය ඉටුකළ හැක.
- 2-සාතනයට ලක්වූ තැනැත්තාගේ හිමිකරුන්ගේ අයිතිවාසිකම - තමාගෙන් පළිගැනීමෙන් හෝ වන්දියක් ලබා ගැනීමෙන් හෝ තමාහට සමාවක් ලබා දීමෙන් හෝ ඔහුන්ගේ අයිතිවාසිකම ලබාදීම සඳහා සාතකයා තමාව ඔවුන් වෙත භාරදිය යුතුයි. මෙසේ කිරීමෙන් ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම ඉටු කළ හැක.
- 3-සාතනයට ලක්වූ අයගේ අයිතිවාසිකම - මෙම අයිතිවාසිකම මෙලොවේදී ඉටු කළ නොහැක. සාතකයා යහපත් භාවයෙන් පාපොච්චාරණය කර, සාතනයට ලක්වූ තැනැත්තාගේ ඥාතීන් වෙත තමාව භාර කළ යුතුයි. එකළ අල්ලාහ් ඒ වෙනුවෙන් ඔහුට සමාවක් ලබා දෙයි. පරලොව දිනයේදී සාතකයාගේ කුසලින් ඔහුට වන්දි ලබා දෙයි.

ආ-පොලියට අයත් පාපොච්චාරණය

පොලිය ලබා ගත් තැනැත්තා ඒ වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කිරීමට පෙර පොලිය ලබාගැනීම අත හැරීම, මින් ඉදිරියට පොලිය නොගන්නා බවට තහවුරු කර ගැනීම හා කළ වරදද සඳහා කණගාටු වීම යනාදි කොන්දේසි අනුගමනය කළ යුතුය. කෙතෙකු වෙත ඇති පොලිය මගින් ලැබූ මුදල පිළිබඳ නීතිරීතින් ගැන ආගමික විද්වතුන් විවිධ මත පෝදවලට පත්වූහ.

එනමුත්, අෂ්ෂයික් ඉබ්නු තෙමියා (රහ්), අෂ්ෂයික් ඉබ්නු ස:දි (රහ්) සහ අෂ්ෂයක් මුහම්මදු බින් සාලිහ් අල් උතෙමීන් (රහ්) යනාදි විද්වතුන් පුද්ගලයෙක් තමා පාපොච්චාරණය කිරීමට පෙර ලබා ගත් පොලිය පරිහරණය කළ හැකි අතර, එය තමාගේ මූලධනයෙන් ඉවත් කිරීම අනවශ්‍යවේ. නමුදු, තමා අත්පත් නොකළ පොලී මුදල ලබා ගත නොයුතුය. මේ පිළිබඳව අල්ලාහ් පවසන පහත සඳහන් වැකිය මෙයට සාධකයකි.

﴿وَأَحْلَ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَاتَّقِهَا فَلَهُ مَا

سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ [البقرة: 275]

තවද අල්ලාහ් වෙළඳාම අනුමත කොට, පොලිය තහනම් කළේය. එබැවින්, (බලාගෙන්) කවරෙකුට තම ස්වෘමියාගෙන් සිට (පොලිය කෙරෙහි අවවාද කොට) උපදෙස් පැමිණ පසු (එය අතහැර) වැළකී සිටියේද, (ඔහු එයට) පෙර (ලබා) ගත් දෙය ඔහුටම හිමි වේ. තවද, ඔහුගේ කාර්ය අල්ලාහ්ගේ වෙතය.

(අල්කුර්ආන්-2:275)

සත්‍ය පාපොච්චාරණය

පාපොච්චාරණයක් පිළිගැනීමට එය අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යනු පවිත්‍ර වෙනතාවෙන් පමණක් පවතිය යුතුය. මිනිසුන් අතර කිරීතියක් හෝ රැකියාවෙන් තමාට නම්බුවක් හෝ ලැබීම සඳහා පුද්ගලයෙක් පාපයන්හි යෙදීමෙන් වැළකී සිටියේ නම්, එය පාපොච්චාරණයක් නොවන්නේය. තම ශරීර ආරෝග්‍යයට බියවී කෙනෙකු පාප කිරීමෙන් වැළකී සිටියේ නම්, උදාහරණයක් වශයෙන් ලෙඩට බියවී දුරාවාරයෙහි යෙදීමෙන් වැළකී සිටියේ නම්, ඔහුද පාපොච්චාරණය කළ අයෙකු නොවන්නේය.

සොරකම් කිරීමට නොහැකිවීම හෝ මුරකාරයාට බිය වීම හෝ මෙවන් හේතු මත සොරකම් කිරීමෙන් කෙනෙකු වැළකී සිටින්නේ නම්, ඔහුද පාපොච්චාරණය කළ අයෙකු නොවන්නේය. බංකොලොත්වීමට බියවී පුද්ගලයෙක් මත් පැන් සහ මත් ද්‍රව්‍ය පානය කිරීමෙන් වැළකී සිටියේ නම්, ඔහුද පාපොච්චාරණය කළ අයෙකු නොවේය. එසේම, තම අරමුණට පටහැනි බැවින් පාප ක්‍රියාවක යෙදීමට නොහැකි වූයේද, ඔහුද පාපොච්චාරණය කළ අයෙකු නොවන්නේය.

තමා කළ පාප ක්‍රියාවන් කෙතරම් නින්දිත හා නරක බව පාපොච්චාරණය කරන්නා සිතා බැලිය යුතුය. මක්නිසාදයත්, පාපොච්චාරණය කරන අවස්ථාවෙහි පෙර කළ පාප යන් සිහිවන විට සතුටක් හා ප්‍රීතියක් හැඟෙන්නේ නම්, හෝ ඉදිරියේදී මෙවන් පාප ක්‍රියාවන් නැවත කිරීමට ප්‍රියක් හෝ ඇල්මක් වන්නේ නම්, එයද සත්‍ය පාපොච්චාරණයක් නොවන්නේය.

එසේම, මද්‍යපාන ද්‍රව්‍ය, විෂනාද භාණ්ඩ, රූප, අසභ්‍ය පිළිමයන් යනාදී තම සතුව ඇති සෑම දේ සහමුලින්ම ඉවත් කළ යුතුයි. පාප කිරීමට සහය දැක්වූ අයගෙන් හා මිතුරන් ගෙන්ද ඉවත් විය යුතුයි. තරක මිතුරන්ගෙන් සමහරුන් තවත් සමහරුන්ට පරලොවේදි ශාප කරති. එනිසා, ඔවුන්ට යහමග කරා කැඳවීමට හා ඔවුන් ශිලාවාර කිරීමට අපහසු වන්නේ නම්, ඔවුන්ගෙන් ඉවත්වී සිටීම පාපොච්චාරණය කරන්නාට අනිවාර්ය වේ.

පාපොච්චාරණය කළ අය තම තරක මිතුරන් යහ මග කරා කැඳවීමට නොහැකි තරමට අසරණයා ලෙස සිටියත්, සමහර අවස්ථාවල ඡෛත්‍යන් එම තරක මිතුරන් සමග සම්බන්ධවුව 'ඔවුන් යහමග කරා කැඳවීමට හැකි' බව පවසා ඔවුන් සමග සම්බන්ධතාවය පවත්වීම අලංකාරමත්ව පෙන්වයි. පසුව ඔහු නැවත පාප ක්‍රියාවල යෙදීමට මෙයම හේතු වේ. එබැවින්, පාපොච්චාරණය කළ තැනැත්තා තරක මිතුරන් වෙනුවට කුසල් කිරීමට සහයවන හා කුසල් කරා මග පෙන්වන යහපත් මිතුරන් තෝරා ගත යුතුයි.

පාපොච්චාරණයට සහයවන කරුණු

1-අල්ලාගත් වෙනුවෙන් යනු පවිත්‍ර චේතනාව

මෙය පාප ක්‍රියාවලින් වැළකී සිටීමට අයත් ඉමහත් පල දායක මාර්ගයෙකි. මිනිසෙක් පිරිසිදු චෙත්තාවෙන් හා සත්‍යයෙන් පාපොච්චාරණය කළේ නම්, පාපයෙන් වැළකී සිටීමට අල්ලාගත් ඔහුට උපකාර කරන අතර, පාපොච්චාරණය කිරීමට පවතින බාධාවන් ඉවත් කරයි.

2-ආත්මය සමග සටන් කිරීම

පාප ක්‍රියාවලින් වැළකී සිටීම සඳහා මිනිසා තම ආත්මය සමග සටන් කළේ නම්, අල්ලාහ් ඔහුට උපකාර කරයි. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾

[العنكبوت: ٦٩]

තවද, කවරෙක් අප මාර්ගයෙහි (ගමන් කිරීමට) වෙයම් කරන්නේද, නියත වශයෙන්ම අපි ඔවුන්ට අපගේ (යහ පත්) මාර්ග (විවෘතකර) පෙන්වන්නෙමු. නිසැකයෙන්ම අල්ලාහ් යහපත් ශීලයන් සමග සිටී.

(අල්කුර්ආන්-29:69)

3-පරලොව සිති කිරීම

අල්පවූ මෙලොව, එහි අස්ථිරතාවය, අල්ලාහ්ට කිකරැවී ක්‍රියා කරන්නන්ට පරලොවේ ලැබෙන විවිධ දායාදයන්, අල්ලාහ්ට විරුද්ධකම් කරන්නන්ට ලැබෙන කෲර දඩ වම් යනාදීන් කෙරෙහි මිනිසා සිහි කරන්නේනම්, ඔහු පාපයන්හි යෙදීමට ඒවා ඉමහත් භාධාවන් ලෙස පවතී.

4-පලදායක කාර්යයන්හි යෙදීම හා තනිවීම, විවේක විමෙහ වැළකීම

විවේකයෙන් සිටීම පාපයන්හි පිවිසීමට වැදගත් හේතු වේ. එහෙයින්, මිනිසා තම දහම හා මෙලෝ ජීවිතයට අවශ්‍ය කාර්යයන්හි යෙදෙන්නේ නම්, ඔහුට පාපයන්හි යෙදීමට අවස්ථා නොලැබේ.

5-පාපයන් සිහිකරන හා

උනන්දු කරන දෙයින් වැළකීම

පාප කාර්යයන්හි යෙදීමට උනන්දු කරන සියල්ලෙන්ම වැළකී සිටිය යුතුයි. එසේම සිතමා බැලීම, අසභ්‍ය ගීත වලට සවන්දීම, නරක පොත්පත් සහ අනවශ්‍ය සඟරා කියවීම හා මෙවැනි කාම හැඟීම උනන්දු කරන සෑම ගෙත් වැළකී සිටීම අවශ්‍ය වේ.

6-යහපතූන් සහවාසය කිරීම හා

අයහපතූන්ගෙන් දුරස්ථීම

යහපතූන් සමග සහවාසය කිරීම කුසල් කිරීමට උපකාර වන අතර, යහපතූන්ගේ යහමග අනුගමනය කිරීමටද මිනිසාට උනන්දුව දක්වයි. එසේම අකුසල් කිරීමෙන් හා නොමග යාමෙන් මුහුණ වළක්වයි.

7-ප්‍රාර්ථනා කිරීම

ප්‍රාර්ථනා කිරීම ඉමහත් ප්‍රයෝජනවත් ඖෂධයෙකි. එය විශ්වාස වන්තයන්ගේ ආයුධයක් වන අතර, මවුන්ගේ අරමුණු ඉටුකර ගැනීමේ බලවත් මාර්ගයෙකි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وقال ربكم ادعوني استجب لكم﴾ [غافر: ٦٠]

‘(ඔබලා) මාගෙන්ම පමණක් ඔබලා ප්‍රාර්ථනා කරන්න. මම ඔබලා(ගේ ප්‍රාර්ථනාවල)ට පිළිතුරු ලබා දෙන්නෙමි’ යනුවෙන් ඔබලාගේ ස්වාමියා පවසන්නේය.

(අල්කූර්ආන්-40:60)

﴿ادعوا ربكم تضرعا وخفية﴾ [الأعراف: ٥٥]

(එබැවින්, විශ්වාස වන්තයින්) බෙලාගේ ස්වාමියාගෙන් බැගැසත් කමින් සහ (කටහඬ පහත්කර) රහස්ගතව (බෙලාට අවශ්‍ය දේ ගැන) ප්‍රාර්ථනා කරන්න.

(අල්කුර්ආන්-7:55)

﴿وإذا سألك عبادي عني فإني قريب أجيب دعوة الداع إذا دعان فليستجيبوا﴾

﴿لي وليؤمنوا بي لعلهم يرشدون﴾ [البقرة: ١٨٦]

(මි : තනිවරයාණෙනි) මගේ වහලුන් මා පිළිබඳව මගෙන් විමසුව හොත්, 'නියත වශයෙන්ම, මා ඔවුන්ට ඉතාමත් සමීප බව පවසන්න. ප්‍රාර්ථනා කරන්නා මා අමතා ප්‍රාර්ථනා කළවිට ඔහුගේ ප්‍රාර්ථනාව මට ඇසී මම ඊට පිළිතුරු දෙන්නෙමි. එබැවින්, මගේ ඇමතිවෙට සවන් දී මා අදහස්වා. මින් ඔවුන්ට නිවැරදි මග පෙන්වීම ලබා ගැනීමට ඉඩ තිබේ. (යනුවෙන් පවසන්න.)

(අල්කුර්ආන්-2:186)

පාපයන් සඳහා ප්‍රතිකාර

අල්ලාහ් තම වහලුන්ට අනිවාර්ය කර ඇති වන්දනාමාන යන් අතර, සමහරයන් ඔවුන්ගේ සුළු පාපයන් මුකා විනාශ කරන දෙය ලෙස පැවතීම අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යයකි. එවැයින් සමහරයන් මෙසේය.

1-පස්වේල හැමදුම

තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ بَابَ أَحَدِكُمْ نَهْرًا غَمْرًا يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ هَلْ يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ؟ قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: كَذَلِكَ الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَّ الذُّنُوبَ وَالْخَطَايَا] (رواه أهل السنن)

බලාගෙන කෙනෙකුගේ ගේ දොරටුව අසලින් ගැඹුරු ගඟක් දුවන්නේය. එහි ඔහු දිනපතා පස් වතාවත් ජල ස්නානය කළේනම් ඔහුගේ ශරීරයෙහි කිසිදු කිලිටුවක් ඉතිරිව පවතීද? යනුවෙන් නභිනායක තුමා (සිය ශ්‍රාව කරුවන්ගෙන්) විමසුවේය. එකළ ඔවුහු අල්ලාහ්ගේ දූත යාණෙහි, කිසිවක් ඔහුගේ ශරීරයෙහි ඉතිරිව නොපවතී යනුවෙන් කීහ. පසුව නභිතුමා ‘පස්වෙල නැමදමද එසේ මයි. එමගින් අල්ලාහ් ඔහුගේ වැරදි හා පාපයන් මකා විනාශ කරයි’ යනුවෙන් පැවසීය.

(ග්‍රන්ථය : අහ්ලස් සුනත්)

2-ජූම්ආ නැමදම

නභිනායක මුහම්මද (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ فَاسْتَمَعَ وَأَلْصَقَ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ...] (رواه مسلم)

කවරෙක් දේවනය (වුදු) කර, එයද නිසියාකාරව කර, පසුව ජූම්ආවට පැමිණ නිශ්ශබ්දව සිට ජූම්ආ දේශනාව සවන්දී අසා සිටින්නේද, එම ජූම්ආව සිට අනෙක් ජූම්ආ වට සහ තවත් දින තුනක් දක්වා අතර සිදුවූ ඔහුගේ පාපයන් සඳහා සමාව ලැබෙන්නේය.

(ග්‍රන්ථ : මුස්ලිම්)

3-රමුහුන් උපවාසය

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاجْتِسَابًا ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ]

(رواه البخاري ومسلم)

කවරෙක් හෝ විශ්වාසයෙන් හා කුලිය ලැබීමේ අපේක්ෂාවෙන් රමුහාන් උපවාසයෙහි යෙදෙන්නේනම්, මහුගේ පෙර පාපයන් සඳහා සමාව ලබාදෙනු ලැබේ.

(ග්‍රන්ථ : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

4-හජ් කර්තව්‍යය

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[مَنْ حَجَّ فَلَمْ يَرْفُتْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ]

(متفق عليه)

කවරෙක් හෝ සංසර්ගයෙහි නොයෙද, අකුසල් කාර්යයන් නොකර හජ් කර්තව්‍යය ඉටු කරන්නේ නම්, මහු (පාප නොකළ) ඵ්දින උපන් බිමින්දෙක සේ පිටත්වේ.

(ග්‍රන්ථ : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

5-අරභා උපවාසය

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[صَوْمُ يَوْمِ عَرَفَةَ يُكَفِّرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ وَالْبَاقِيَةَ] (رواه أحمد)

අරභා දින උපවාසයෙහි යෙදීම පෙර වසරක හා ඉතිරි වසරක පාපයන් සඳහා ප්‍රතිකාරයක් ලෙස පවතී.

(ග්‍රන්ථය : අහ්මද්)

6-ලෙඩ හා කරදර

නඛිනායක මුහම්මද (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[ما يصيب المسلم من نصب (تعبد) ، ولا وصب (مرض) ، ولا هم

ولا حزن، ولا أذى، ولا غم ، حتى الشوكة يشاكها إلا كفر الله بها

من خطاياها] (متفق عليه)

මුස්ලිමෙකුට දුෂ්කරතාවය, ලෙඩ, කම්පනය, ශෝකය, වේදනාව හා පාදයෙහි කට්ටක් ඇණීම යනාදී පීඩාවන් සිදුවුවද, නියත වශයෙන්ම අල්ලාහ් ඒවා ඔහු කළ වැරදි වලට ප්‍රතිකාරයක් වශයෙන් පරිවර්තනය කරයි.

(ග්‍රන්ථ : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

[من يرد الله به خيرا يصعب منه] (رواه البخاري)

අල්ලාහ් කවරෙකුට හෝ කුසලක් (ලබාදීමට) සිතන්නේ නම්, ඔහුට අල්ලාහ් පරීක්ෂාවට ලක්කරයි.

(ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

7-සමාව අයැදීම

කුමන කාර්යයන් පාපයන් සඳහා ප්‍රතිකාරය වන්නේද, එවන් කාර්යයන් අතර ඉමහත් ප්‍රතිකාරයක් ලෙස පවතින්නේ සමාව අයැදීමකි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

[وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون] (الأنفال: ٣٣)

තවද ඔවුන් පව සමාව අයැද සිටින අවස්ථාවෙහි අල්ලාහ් ඔවුන්ට වේදනා කරන්නෙකු ලෙස නොසිටී.

(අල්කුර්ආන්-8:33)

නභිනායක මුහම්මද (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[طوبى لمن وجد في صحيفته استغفارا كثيرا] (رواه ابن ماجه والبيهقي)

කවරකුගේ පුස්තකයෙහි අධිකව පව සමාව අයැදූ බව සඳහන්වී තිබේද, මහුට සුභාසිංසනය ලැබේවා.

(ග්‍රන්ථ : ඉබ්නු මාජා හා බයිහකි)

ප්‍රශ්නෝත්තර

1-ප්‍රශ්නය :

මම පාපපාවිචාරණය කිරීමට අදහස් කරමි. නමුදු මගේ පාපයන් ඉතා අධිකය. පසුගිය වසරවල මා කළ සියලුම පාපයන් සඳහා අල්ලාහ් මාහට සමාවක් ලබා දෙයිද ?

උත්තරය :

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ قل يا عبادي الذين أسرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله إن الله يغفر الذنوب جميعا، إنه هو الغفور الرحيم ﴾ [الزمر: ٥٣]

‘තම ආත්මයට (චරිතයට) නමත් වීමෙන්’ සීමා ඉක්මවා ගොස් (අපරාධ කර) සිටින මාගේ දෘෂ්ටිකෝණය. අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් (පව සමාව) පිළිබඳ අපේක්ෂාව නැති නොකරන්න. නියතව, අල්ලාහ් (මෙලාගේ) සෑම පාපයන් සඳහාම (පාපපාවිචාරණය කළේ නම්) සමාව ලබාදෙයි. (මක් නිසාදයත්) නිසැකයෙන්ම ඉමහත් සමාවනීය කරුණා වන්නායා මහුමය වේ’ යැයි (නබි) මෙ පවසන්න.

(අල්කුර්ආන්-39:53)

අල්ලාහ් ප්‍රකාශ කළ බව නඹි නායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[يا ابن آدم إنك ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان فيك ولا أبالي، يا ابن آدم لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك ولا أبالي، يا ابن آدم إنك لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئا لأتيتك بقرابها مغفرة] (رواه الترمذي)

ආදම්ගේ පුත්‍රයෙකි, මා වෙත අපේක්ෂාව තබා මගෙන් ප්‍රාර්ථනා කළේනම්, මම කිසිවක් නොසළකා ඔබ කළ පාප කාර්යයන් සියල්ලටම සමාව ලබා දෙමි. ආදම්ගේ පුත්‍රයකි, ඔබ කළ පාපයන් අහස් පිරෙන ප්‍රමාණයට තිබී ඒ ගැන මා වෙත සමාව අයැද සිටියේනම්, මම කිසිවක් නොසළකා ඔබට සමාව ලබා දෙමි. ආදම්ගේ පුත්‍රයෙකි, ඔබ මේ පොළොව පිරෙන තරමට පාපයන් කර, මාහට කිසිවක් හෝ සමාන නොකර මාව බැහැ දකින්නේනම්, (පාපොච්චාරණය කළේනම්) එම පොළොව පිරෙන තරමට මාගේ සමාව ඔබට ලබා දෙමි.

(ග්‍රන්ථය : තිර්මිදි)

අල්ලාහ් දාසයන්හට ලබා දී ඇති දායාදයන් මෙපමණක් නොව. මීට වඩා අධිකවේ. එනිසා සත්‍යයෙන් පාපොච්චාරණය කරන්නාගේ අකුසල් සියල්ල අල්ලාහ් කුසල් ලෙස පරිවර්තනය කරයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إلا من تاب وآمن وعمل عملا صالحا فأولئك يبدل الله سيئاتهم

حسنات، وكان الله غفورا رحيما﴾ [الفرقان: ٧٠]

(පාපයන් පිළිබඳව) කවරෙක් පාපොච්චාරණය කර, විශ් වාසය කර හා කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නේද, එවැනි නන්ගේ පාප ක්‍රියාවන් කුසල් ක්‍රියාවන් බවට අල්ලාහ් පරිවර්තනය කරයි. තවද අල්ලාහ් ඉතා කරුණාවන්තයා හා සමාවන්තයා ලෙස සිටින්නේය.

(අල්කුර්ආන්-25:70)

2-ප්‍රශ්නය :

මම පාපොච්චාරණය කිරීමට අදහස් කරමි. නමුත් මගේ නරක මිත්‍රයන් මාව අත නොහැර සිටිති. මම මගේ අසරණකම දිවිමි. මා කුමක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

මෙවැනිනම් ඉවසීමෙන් සිට පාපොච්චාරණයෙහි ස්ථිරව යෙදිය යුතුය. මෙය ඔහුගේ පාපොච්චාරණයෙහි පවතින සත්‍යතාවය අසත්‍යතාවයෙන් වෙන්කර බැලීමේ පරීක්ෂාවකි. නමුත්, එම නරක මිත්‍රයන්ට වහල් නොවී අවධානයෙන් සිටීම අනිවාර්යවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يوقُونَ﴾ [الرُّوم: 60]

නමුදු (නඛිවරයාණනි) ඔබ ඉවසීමෙන් සිටින්න. නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ්ගේ පොරොන්දුව සත්‍යයකි. එනිසා විශ්වාසයෙහි ස්ථිරතාවයක් නොමැති මවුත් ඔබ කළ මිම්ම නොකරන්න. (අල්කුර්ආන්-30:60)

පාපොච්චාරණයකර යහමගට යොමුවූ තැනැත්තා තමන් සමග නැවත එකතු කර ගැනීම සඳහා නරක මිත්‍රයන් විවිධ මාර්ග උපයෝගී කරති. පසුව ඔහුගේ සත්‍යභාවය

සහ සත්‍යයෙහි මහාට ඇති ස්ථිර තාවය මවුන් දැනගත් විගස මවුන් මහාට අනභාර දමති. මේ කෙරෙහි මිනිසා සිහිකර බැලිය යුතුය.

3-ප්‍රශ්නය :

මා පාපොච්චාරණය කිරීමට අදහස් කරන්නෙමි. නමුත්, මාගේ පැරණි මිත්‍රයන්, මිනිසුන් අතර මාව අවතම්බවට පත් කරන බවට තර්ජනය කරති. මවුන් වෙන මාගේ ෆිලිමයන් වැනි දේ ඇත. ඒවා ප්‍රසිද්ධවීමෙන් මගේ නම් බවට හානි සිදුවේ දැයි මා බියට පත්ව සිටින්නෙමි. මා කුමක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

ප්‍රථමයෙන් මෙවැනි ඡෛත්‍යාන්ගේ මිත්‍රයන් සමග සටන් කරන්න. එකළ ඡෛත්‍යාන්ගේ කුමන්ත්‍රණය අසරණ බව ඔබට හැඟේ. මවුන්ට ඔබ වහල්වූයේ නම්, ඔබට විරුද්ධව වෙනත් වෝදනා රැස් කිරීමට මවුහු උත්සහ දරති. ඔබ මවුන්ට විරුද්ධවුවද නොවුවද ඔබ පරාජයටම පත් වේ. එබැවින්, ඔබ අල්ලාහ් වෙතම තවක්කුල් (වගකීම භාර) කරන්න. පසුව ‘අල්ලාහ් මාහට ප්‍රමාණවත් වේ. ශ්‍රේෂ්ඨ ආරක්ෂකයා මහාමය’ යනුවෙන් පවසන්න. තඟි නායක මුහම්මද් (සල්) තුමා කිසියම් කණ්ඩායමක් පිළිබඳව බියට පත්වූයේනම්, මෙසේ ප්‍රාර්ථනා කරන්නේය.

اللهم إنا نجعلك في نحورهم ، ونعوذ بك من شرورهم [(أحمد وابو داود)]

අල්ලාහුමිම ඉන්නා නජ්අලක ෆී නුහුරිහිම්,
වනඋදු බික මින් ෂුරුරිහිම්

තෝරුම :

ස්වාමිනි, ඔවුන්ට ඉදිරියෙහි ඔබව ඉදිරිපත් කරමු. තවද ඔබගෙන් ඔවුන්ගේ භානිය කෙරෙහි ආරක්ෂාව පනමු.

(ග්‍රන්ථ : අභ්‍යන්තර හා අභ්‍යන්තර)

මෙය දුෂ්කර දෙයක් බව සත්‍යයකි. නමුත්, අල්ලාහ් බිය භක්තිකයන් සමග සිටී. ඔහු ඔවුන්ව අතමාන නොකරයි. බියභක්තිකයන් සමග අල්ලාහ් සිටින බව සනාථ කරන කථන්තරයක් කෙරෙහි ඔබ අවධානය යොමුකරන්න.

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ අනුගාමිකයෙක්වූ මර්සද් බින් අබ්බ් මර්සද් (රලි) තුමා මුස්ලිම් වරුන් අතර සිටී අසරණයන් මක්කාවෙන් සිට මදිනාව කරා (රහසි ගතව) කැඳවාගෙන යන්නෙකු ලෙස සිටියේය. මක්කාවේ ගණිකා වෘත්තියෙහි යෙදී සිටී අනාක් නමැති ස්ත්‍රිය මර්සද්ගේ මිතුරියෙකි. මර්සද් පුද්ගලයෙකුට ඔහුව මදිනාවට කැඳවා ගෙන යන බවට පොරොන්දුවී සිටියේය. පසුව සිදුවූ සිද්ධිය ගැන මර්සද් මෙසේ පවසයි.

එම පුද්ගලයාට කැඳවාගෙන යාම සඳහා පසළොස්වක දිනක රාත්‍රියක් බිත්තියක පෙවණැල්ල අසලට පැමිණ සැඟවී සිටියෙමි. එවිට එහි පැමිණි අනාක් මාව දුටුවාය. ඇය මා අසලට පැමිණවිට මාව හඳුනා ගෙන ‘එන්න අපි දෙන්නා මෙම රාත්‍රිය ගත කරමු’ යනුවෙන් ආරාධනා කළාය. එවිට මම ‘අනාක්, ගණිකා වෘත්තිය අල්ලාහ් තහනම් කර ඇත’ යනුවෙන් කිමි. එවිගස ඇය ‘මාගේ සමාජයෙහි, මෙම පුද්ගලයා ඔබලාගේ සිරකරුවන් රහසිගතව කැඳවා ගෙන යනවා’ යනුවෙන් ශබ්ද නගමින්

කැමැත්තක්. වහාම අප දෙන්නක් මාව පසුපසෙන් එළවා ගෙන පැමිණියහ. මම ගුහාවක තුළට ඇතුළුවී සැඟව සිටියෙමි. ඔවුහු ගුහාව අසලටම, එනම් මා ළඟටම පැමිණියහ. නමුත් අල්ලාහ් මාව ඔවුන්ගෙන් සඟවා ආරක්ෂා කළේය. ඔවුන් පළාගිය පසු මම (මදිනාවට කැඳවාගෙන යාමට පොරොන්දුවූ) පුද්ගලයාව කැඳවා ගෙන ගියෙමි. අල්ලාහ් විශ්වාස වන්තයන් හා පාපොච්චාරණය කරන්නන් ආරක්ෂා කරන්නේ මෙසේය. යනුවෙන් කිය.

ඔබ බියවන දේ ප්‍රසිද්ධ වූයේනම්, ඒ ගැන පැහැදිලි කිරීමක් ඔබට අවශ්‍ය නම්, ඔබගේ ස්ථාවරය සිලිබදුව මිනිසුන්ට පැහැදිලි කරන්න. 'මව මම පෙර පාප ක්‍රියාවන්හි යෙදී සිටියෙමි. නමුත් දැනට මම ඒවා වැරදි බව වටහා ගෙන අල්ලාහ්ගෙන් පාපොච්චාරණය කර සිටින්නෙමි' යනුවෙන් ඔබ ඔවුන්ට පවසන්න.

යථාර්තයෙන් සත්‍ය නින්දාව හා 'අවනම්බුව' සිදුවන්නේ පරලොව දිනයේ අල්ලාහ්ගේද සෑම දේවදූත වරුන්ගේද පින් හා මිනිස් වර්ගයන්ගේද ඉදිරියෙහි බව ඔබ වටහා ගත යුතුයි.

4-ප්‍රශ්න :

මම කළ පාප ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කර එයින් නිදහස් වූයෙමි. පසුව මාගේ ආත්මය අභිබවා යාමෙන් නැවත එම පාප ක්‍රියාවල යෙදුනෙමි. එබැවින් මා පෙර කළ පාපොච්චාරණය නිශ්ප්‍රභ වෙයිද ? පෙර හා පසු කළ පාපයන් වෙනුවෙන් නැවත පාපොච්චාරණයක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

කවරෙක් පාපයක් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළේද, අල්ලාහ් ඔහුගේ පාපොච්චාරණය පිළිගනී. ඔහු නැවත එම පාපයම කළේ නම්, ඔහු අලුතින් පාපයක් කළ බව සලකන බැවින් ඒ වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණයක් කිරීම අනිවාර්යවේ. පෙර කළ පාපොච්චාරණය නිවැරදි වේ.

5-ප්‍රශ්නය :

මම පාපයක් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළෙමි. නමුදු වෙනත් පාපයක හිතුවත්කාර කමින් සිටිමි. මා කළ එම පාපොච්චාරණය පිළිගෙනු ලැබේද ?

උත්තරය :

එසේමයි. ඔබ කළ පාපොච්චාරණය පිළිගෙනේ. නමුදු, ඔබ හිතුවත්කාර කමින් සිටින පාපය (පෙර කළ) පාප වර්ගයට අයත් පාපයක් නොවිය යුතුය. උදාහරණයක් වශයෙන්, පුද්ගලයෙක් පොලිය වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළේය. නමුත්, මත්පැන් පානය කිරීම වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය නොකළේය. එවිට පොලිය වෙනුවෙන් ඔහු කළ පාපොච්චාරණය පිළිගෙනේ. නමුදු කෙනෙක් මත්පැන් පානය කිරීම වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළා නමුත් මද්‍යපාන ද්‍රව්‍ය භාවිතා කිරීම වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය නොකළේය. හෝ පුද්ගලයෙක් ස්ත්‍රීයෙකු සමඟ යෙදූ දුරාවාරය වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළා නමුත් වෙනත් ස්ත්‍රීයෙක් සමඟ දුරාවාරයෙහි සිටී. මෙම අවස්ථා දෙකකින්දී ඔහු කළ පාපොච්චාරණය පිළි නොගෙනේ.

6-ප්‍රශ්නය :

මම පසුගිය කාලයේ සලාතය, උපවාසය, සකාන්තය යන සමහර අනිවාර්ය කාර්යයන් ඉටු නොකළිමි. මා කුමක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

සලාතය (නැමදිම)නම්, එය නැවත ඉටුකළ නොයුතුයි. නමුත් එයට ප්‍රතිකාරයක් ලෙස පවිත්‍රතාවයෙන් පාපොච්චාරණය කළ යුතුයි. එසේම මින් ඉදිරියට නැමදිම රුක වරණයෙන් ඉටු කළ යුතු අතර, අධික වශයෙන් පාප සමාව අයැදීමෙන් හා පාපොච්චාරණය කිරීමෙන් නිරත විය යුතුයි. අල්ලාහ් එය සඳහා සමාව ලබා දීමට හැක. උපවාසයනම්, උපවාසයෙහි නොයෙදූ කාලයේ මහු මුස් ලිමෙකු ලෙස සිටියේ නම්, එම උපවාසයන් නැවත ඉටු කළයුතු අතර, උපවාසයෙහි නොයෙදූ සෑම දිනයක් සඳහාම දිළිත්ඤ්ඤා බැගින් ආහාර පානය ලබා දිය යුතුයි. සකාන්තයනම්, එය අනිවාර්යයෙන්ම ලබා දිය යුතුයි.

7-ප්‍රශ්නය :

මිනිසුන්ගේ සම්පත් සොරකම් කළ මම, පසුව අල්ලාහ් වෙතින් පාපොච්චාරණය කළෙමි. හිමිකරුන්ට එම සම්පත් නැවත ලබා දීමට ඔවුන්ගේ ලිපිනයන් නොදනිමි. මා කුමක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

හැකිතාක් ඔවුන් පිළිබඳව සොයා බැලීම මඟට අනිවාර්ය වේ. ඔවුන් සොයා ගැනීමට හැකිවූයේනම් ඔබ සොරකම්

කළ දේ ඔවුන්ටම ලබා දෙන්න. අයිතිකරුවන් මලානම්, ඒවා ඔවුන්ගේ හිමිකරුවන්ට භාර දෙන්න. නමුදු, හැකි තාක් සොයා බැලුවද ඔවුන් සොයා ගැනීමට නොහැකි වූයේනම්, ඔවුන් වෙනුවෙන් ඒවා දානය කරන්න. ඔවුන් කාර්ග්‍රව්‍ය ප්‍රශ්නයක් නොවේ. මක්නිසාද යත්, ඔවුන්ට අල්ලාහ් මෙලොවේ සම්පත් (දායාදයන්) ලබාදෙන අතර, පරලොවේ ඔවුන්ට ලබා නොදෙන්නේය.

8-ප්‍රශ්නය :

මම දුරාවාරයෙහි යෙදුනෙමි. එනිසා මා කෙසේ පාපොච්චාරණය කළ යුතුද ? එම ස්ත්‍රිය ගැබ්ණියක් වූයේනම්, එය මාගේ දරුවෙකු වෙද ?

උත්තරය :

ස්ත්‍රියෙකගේ කැමැත්තෙන් හා එකඟතාවයෙන් දුරාවාරය සිදුවූයේනම්, පාපොච්චාරණය කිරීම පමණක් ඔහුට අනිවාර්ය වේ. දරුවා ඔබට අයත් නොවන අතර, ඔහුට ගියවියදම් කිරීමද ඔබට අනවශ්‍ය වේ. මක්නිසාද යත්, එම දරුවා දුරාවාරයෙන් උපන්නකි. මෙවන් දරුවන්ගේ සම්බන්ධතාවය පවතින්නේ මව හා සමග පමණි.

(දුරාවාරයෙන් ඇතිවන) මෙම අවමානය සැඟවීම සඳහා පාපොච්චාරණය කළ පුද්ගලයා එම ස්ත්‍රිය විවාහ කිරීම තහනම්ය. එමෙන්ම ඔහු හා එම ස්ත්‍රිය පවිත්‍රතාවයෙන් පාපොච්චාරණය කළේනම්, ඇගේ ගර්භාෂයෙහි ගැබ්වී නොවීම පැහැදිලිවීමෙන් පසු ඇයව විවාහකර ගැනීමෙන් ප්‍රශ්නයක් නොවන්නේය.

9-ප්‍රශ්නය :

මම යහපත් පුද්ගලයෙකු සමග විවාහ වූයෙමි. විවාහයට පෙර මම අල්ලාහ්ගේ පිළිගැනීම් නොවන සමහර කාර්යයන්හි යෙදුනෙමි. එබැවින්, මා කුමක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

ඔබ අල්ලාහ් වෙත සත්‍ය භාවයෙන් පාපොච්චාරණයක් කළ යුතු අතර, ඔබ විවාහයට පෙර කළ දේ ගැන ඔබ සැමියමාට දැනුම් නොදිය යුතුය.

10-ප්‍රශ්නය :

සමලිංගික සේවනය වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කරන්නාට අනිවාර්යවූ කරුණු කුමක්ද ?

උත්තරය :

දෙපිරිසම විශේෂ පාපොච්චාරණයෙහි යෙදීම අනිවාර්ය වේ. මක්නිසාද යත්, නබි ලූත් (අතලේ) තුමාගේ සමාප්තියන්ට, ඔවුන් කළ (මෙවැනි) මහා පාප ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ්, අන් කිසියම් සමාප්තියන්ට හෝ පහළ නොකළ විවිධ වේදනාවන් පහළ කළ බව ඔවුහු නොදනිති. ඒවා මෙසේය.

1-ඔවුන්ගේ පෙනුම් භාවය පැහැර ගැනුන. ඔවුහු අන්ධ යන් බවට පත්වූහ.

2-පසුව ඔවුන් දෙස භයංකරමත් ශබ්දයක් පහළ විය.

3-පසුව ඔවුන්ගේ නිවැස් විනාශ කෙරින. ඒවා අහස් දෙසට ඉස්සා පෙරළීය.

4-පසුව ඔවුන් දෙසට පිළිස්සුනු ගල් වර්ෂාවක් විසිරීය.
එයින් ඔවුන් සැම දෙන මරණයට පත්වූහ.

එබැවින්, නඟිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා මෙසේ පව
සත්තේය.

[من وجدتموه يعمل عمل قوم لوط فاقتلوا الفاعل والمفعول به]

(رواه أبو داود والترمذي وابن ماجة)

කවරෙක් හෝ නඟි ලුත් (අමලෙ) තුමාගේ සමාජය කළ
කාර්යයෙහි යෙදීම බලා දුටුවේ නම්, යෙදූ තැනැත්තා
හා යෙදූ තැනැත්තා යන දෙදෙනාම මරා දමන්න.

(ග්‍රන්ථ : අබුදාවුද්, තිර්මිදි හා ඉබ්නු මාජා)

එබැවින්, මෙවැනි කාර්යයෙහි යෙදූ අය සත්‍ය පාපොච්ඡාරණයක් කිරීම හා වැඩි වැඩියෙන් පව සමාව අයැදීම
අනිවාර්ය වේ.

අවසාන වශයෙන්, සදාදර සහෝදරයෙහි,

මවෙක් තුමාගේ දරුවාට කරන කරුණාවට වඩා නියතව,
අල්ලාහ් තමාගේ දාසයන් කෙරෙහි ඉතා කරුණා වන්තයා
ලෙස සිටී. සත්‍යභාවයෙන් කරන පාපොච්ඡාරණය අල්ලාහ්
පිළිගනී. පාපොච්ඡාරණයෙහි දොරටුව කිසියම් දිනක හෝ
වසනු නොලබන අතර, එය සැමදා විවෘතව පවතී.

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

والحمد لله رب العالمين

محتويات الكتاب . التوبة

පටුන

විෂය	පිටුව
1-පාපෙව්වාරණයේ විශේෂත්වය	3
2-පාපෙව්වාරණයෙහි කොන්දේසි	13
3-කමහර අයිතිවාසිකම්	14
4-පාපෙව්වාරණයෙහි කොටස්	15
5-කතෘ පාපෙව්වාරණය	17
6-පාපෙව්වාරණයට කනයවන කරුණු	18
7-පාපයන් සඳහා පුනිකාර	21
8-පුග්ගොත්තර	25

أهني الكريم وأهلي الكريمة

ندعوكم للمشاركة في إنجاح أعمال المكتب وتحقيق
طموحاته من خلال إسهامكم بالأفكار والمقترحات
والدعم المادي والمعنوي.

فلا تهرم نفسك الأجر بالمشاركة في دعم أعمال المكتب

هنا على الشباك... ضاعف

م	إسم الحساب	رقم الحساب	غرض الحساب
١	التبرعات العامة	١٩٥٦٠٨٠١٠١٠٢٠٠٧	خاص بتسيير أعمال المكتب كتمثيل ورواتب العمالة والعاملين وخدمات أخرى
٢	تبرعات المكتب	١٩٥٦٠٨٠١٠١٠٦٥٥٢	خاص بطباعة الكتب والمطبوعات وغيرها
٣	تبرعات الزكاة	١٩٥٦٠٨٠١٠١٠٨١٣٧	خاص بأصناف الزكاة
٤	مقر المكتب	١٩٥٦٠٨٠١٠١٣٣٥٥٦	خاص بتشهود مبالغ المكتب

الحساب الموحد لجميع حسابات المكتب (١٩٥٦٠٨٠١٠٢١٠٠٠٨) لدى مصرف الراجحي

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بتبليد
تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
هاتف: ٢٢٠-٢٢١-٢٢٢-٢٢٣-٢٢٤-٢٢٥-٢٢٦-٢٢٧-٢٢٨-٢٢٩-٢٣٠-٢٣١-٢٣٢-٢٣٣-٢٣٤-٢٣٥-٢٣٦-٢٣٧-٢٣٨-٢٣٩-٢٤٠-٢٤١-٢٤٢-٢٤٣-٢٤٤-٢٤٥-٢٤٦-٢٤٧-٢٤٨-٢٤٩-٢٥٠-٢٥١-٢٥٢-٢٥٣-٢٥٤-٢٥٥-٢٥٦-٢٥٧-٢٥٨-٢٥٩-٢٦٠-٢٦١-٢٦٢-٢٦٣-٢٦٤-٢٦٥-٢٦٦-٢٦٧-٢٦٨-٢٦٩-٢٧٠-٢٧١-٢٧٢-٢٧٣-٢٧٤-٢٧٥-٢٧٦-٢٧٧-٢٧٨-٢٧٩-٢٨٠-٢٨١-٢٨٢-٢٨٣-٢٨٤-٢٨٥-٢٨٦-٢٨٧-٢٨٨-٢٨٩-٢٩٠-٢٩١-٢٩٢-٢٩٣-٢٩٤-٢٩٥-٢٩٦-٢٩٧-٢٩٨-٢٩٩-٣٠٠-٣٠١-٣٠٢-٣٠٣-٣٠٤-٣٠٥-٣٠٦-٣٠٧-٣٠٨-٣٠٩-٣١٠-٣١١-٣١٢-٣١٣-٣١٤-٣١٥-٣١٦-٣١٧-٣١٨-٣١٩-٣٢٠-٣٢١-٣٢٢-٣٢٣-٣٢٤-٣٢٥-٣٢٦-٣٢٧-٣٢٨-٣٢٩-٣٣٠-٣٣١-٣٣٢-٣٣٣-٣٣٤-٣٣٥-٣٣٦-٣٣٧-٣٣٨-٣٣٩-٣٤٠-٣٤١-٣٤٢-٣٤٣-٣٤٤-٣٤٥-٣٤٦-٣٤٧-٣٤٨-٣٤٩-٣٥٠-٣٥١-٣٥٢-٣٥٣-٣٥٤-٣٥٥-٣٥٦-٣٥٧-٣٥٨-٣٥٩-٣٦٠-٣٦١-٣٦٢-٣٦٣-٣٦٤-٣٦٥-٣٦٦-٣٦٧-٣٦٨-٣٦٩-٣٧٠-٣٧١-٣٧٢-٣٧٣-٣٧٤-٣٧٥-٣٧٦-٣٧٧-٣٧٨-٣٧٩-٣٨٠-٣٨١-٣٨٢-٣٨٣-٣٨٤-٣٨٥-٣٨٦-٣٨٧-٣٨٨-٣٨٩-٣٩٠-٣٩١-٣٩٢-٣٩٣-٣٩٤-٣٩٥-٣٩٦-٣٩٧-٣٩٨-٣٩٩-٤٠٠-٤٠١-٤٠٢-٤٠٣-٤٠٤-٤٠٥-٤٠٦-٤٠٧-٤٠٨-٤٠٩-٤١٠-٤١١-٤١٢-٤١٣-٤١٤-٤١٥-٤١٦-٤١٧-٤١٨-٤١٩-٤٢٠-٤٢١-٤٢٢-٤٢٣-٤٢٤-٤٢٥-٤٢٦-٤٢٧-٤٢٨-٤٢٩-٤٣٠-٤٣١-٤٣٢-٤٣٣-٤٣٤-٤٣٥-٤٣٦-٤٣٧-٤٣٨-٤٣٩-٤٤٠-٤٤١-٤٤٢-٤٤٣-٤٤٤-٤٤٥-٤٤٦-٤٤٧-٤٤٨-٤٤٩-٤٥٠-٤٥١-٤٥٢-٤٥٣-٤٥٤-٤٥٥-٤٥٦-٤٥٧-٤٥٨-٤٥٩-٤٦٠-٤٦١-٤٦٢-٤٦٣-٤٦٤-٤٦٥-٤٦٦-٤٦٧-٤٦٨-٤٦٩-٤٧٠-٤٧١-٤٧٢-٤٧٣-٤٧٤-٤٧٥-٤٧٦-٤٧٧-٤٧٨-٤٧٩-٤٨٠-٤٨١-٤٨٢-٤٨٣-٤٨٤-٤٨٥-٤٨٦-٤٨٧-٤٨٨-٤٨٩-٤٩٠-٤٩١-٤٩٢-٤٩٣-٤٩٤-٤٩٥-٤٩٦-٤٩٧-٤٩٨-٤٩٩-٥٠٠-٥٠١-٥٠٢-٥٠٣-٥٠٤-٥٠٥-٥٠٦-٥٠٧-٥٠٨-٥٠٩-٥١٠-٥١١-٥١٢-٥١٣-٥١٤-٥١٥-٥١٦-٥١٧-٥١٨-٥١٩-٥٢٠-٥٢١-٥٢٢-٥٢٣-٥٢٤-٥٢٥-٥٢٦-٥٢٧-٥٢٨-٥٢٩-٥٣٠-٥٣١-٥٣٢-٥٣٣-٥٣٤-٥٣٥-٥٣٦-٥٣٧-٥٣٨-٥٣٩-٥٤٠-٥٤١-٥٤٢-٥٤٣-٥٤٤-٥٤٥-٥٤٦-٥٤٧-٥٤٨-٥٤٩-٥٥٠-٥٥١-٥٥٢-٥٥٣-٥٥٤-٥٥٥-٥٥٦-٥٥٧-٥٥٨-٥٥٩-٥٦٠-٥٦١-٥٦٢-٥٦٣-٥٦٤-٥٦٥-٥٦٦-٥٦٧-٥٦٨-٥٦٩-٥٧٠-٥٧١-٥٧٢-٥٧٣-٥٧٤-٥٧٥-٥٧٦-٥٧٧-٥٧٨-٥٧٩-٥٨٠-٥٨١-٥٨٢-٥٨٣-٥٨٤-٥٨٥-٥٨٦-٥٨٧-٥٨٨-٥٨٩-٥٩٠-٥٩١-٥٩٢-٥٩٣-٥٩٤-٥٩٥-٥٩٦-٥٩٧-٥٩٨-٥٩٩-٦٠٠-٦٠١-٦٠٢-٦٠٣-٦٠٤-٦٠٥-٦٠٦-٦٠٧-٦٠٨-٦٠٩-٦١٠-٦١١-٦١٢-٦١٣-٦١٤-٦١٥-٦١٦-٦١٧-٦١٨-٦١٩-٦٢٠-٦٢١-٦٢٢-٦٢٣-٦٢٤-٦٢٥-٦٢٦-٦٢٧-٦٢٨-٦٢٩-٦٣٠-٦٣١-٦٣٢-٦٣٣-٦٣٤-٦٣٥-٦٣٦-٦٣٧-٦٣٨-٦٣٩-٦٤٠-٦٤١-٦٤٢-٦٤٣-٦٤٤-٦٤٥-٦٤٦-٦٤٧-٦٤٨-٦٤٩-٦٥٠-٦٥١-٦٥٢-٦٥٣-٦٥٤-٦٥٥-٦٥٦-٦٥٧-٦٥٨-٦٥٩-٦٦٠-٦٦١-٦٦٢-٦٦٣-٦٦٤-٦٦٥-٦٦٦-٦٦٧-٦٦٨-٦٦٩-٦٧٠-٦٧١-٦٧٢-٦٧٣-٦٧٤-٦٧٥-٦٧٦-٦٧٧-٦٧٨-٦٧٩-٦٨٠-٦٨١-٦٨٢-٦٨٣-٦٨٤-٦٨٥-٦٨٦-٦٨٧-٦٨٨-٦٨٩-٦٩٠-٦٩١-٦٩٢-٦٩٣-٦٩٤-٦٩٥-٦٩٦-٦٩٧-٦٩٨-٦٩٩-٧٠٠-٧٠١-٧٠٢-٧٠٣-٧٠٤-٧٠٥-٧٠٦-٧٠٧-٧٠٨-٧٠٩-٧١٠-٧١١-٧١٢-٧١٣-٧١٤-٧١٥-٧١٦-٧١٧-٧١٨-٧١٩-٧٢٠-٧٢١-٧٢٢-٧٢٣-٧٢٤-٧٢٥-٧٢٦-٧٢٧-٧٢٨-٧٢٩-٧٣٠-٧٣١-٧٣٢-٧٣٣-٧٣٤-٧٣٥-٧٣٦-٧٣٧-٧٣٨-٧٣٩-٧٤٠-٧٤١-٧٤٢-٧٤٣-٧٤٤-٧٤٥-٧٤٦-٧٤٧-٧٤٨-٧٤٩-٧٥٠-٧٥١-٧٥٢-٧٥٣-٧٥٤-٧٥٥-٧٥٦-٧٥٧-٧٥٨-٧٥٩-٧٦٠-٧٦١-٧٦٢-٧٦٣-٧٦٤-٧٦٥-٧٦٦-٧٦٧-٧٦٨-٧٦٩-٧٧٠-٧٧١-٧٧٢-٧٧٣-٧٧٤-٧٧٥-٧٧٦-٧٧٧-٧٧٨-٧٧٩-٧٨٠-٧٨١-٧٨٢-٧٨٣-٧٨٤-٧٨٥-٧٨٦-٧٨٧-٧٨٨-٧٨٩-٧٩٠-٧٩١-٧٩٢-٧٩٣-٧٩٤-٧٩٥-٧٩٦-٧٩٧-٧٩٨-٧٩٩-٨٠٠-٨٠١-٨٠٢-٨٠٣-٨٠٤-٨٠٥-٨٠٦-٨٠٧-٨٠٨-٨٠٩-٨١٠-٨١١-٨١٢-٨١٣-٨١٤-٨١٥-٨١٦-٨١٧-٨١٨-٨١٩-٨٢٠-٨٢١-٨٢٢-٨٢٣-٨٢٤-٨٢٥-٨٢٦-٨٢٧-٨٢٨-٨٢٩-٨٣٠-٨٣١-٨٣٢-٨٣٣-٨٣٤-٨٣٥-٨٣٦-٨٣٧-٨٣٨-٨٣٩-٨٤٠-٨٤١-٨٤٢-٨٤٣-٨٤٤-٨٤٥-٨٤٦-٨٤٧-٨٤٨-٨٤٩-٨٥٠-٨٥١-٨٥٢-٨٥٣-٨٥٤-٨٥٥-٨٥٦-٨٥٧-٨٥٨-٨٥٩-٨٦٠-٨٦١-٨٦٢-٨٦٣-٨٦٤-٨٦٥-٨٦٦-٨٦٧-٨٦٨-٨٦٩-٨٧٠-٨٧١-٨٧٢-٨٧٣-٨٧٤-٨٧٥-٨٧٦-٨٧٧-٨٧٨-٨٧٩-٨٨٠-٨٨١-٨٨٢-٨٨٣-٨٨٤-٨٨٥-٨٨٦-٨٨٧-٨٨٨-٨٨٩-٨٩٠-٨٩١-٨٩٢-٨٩٣-٨٩٤-٨٩٥-٨٩٦-٨٩٧-٨٩٨-٨٩٩-٩٠٠-٩٠١-٩٠٢-٩٠٣-٩٠٤-٩٠٥-٩٠٦-٩٠٧-٩٠٨-٩٠٩-٩١٠-٩١١-٩١٢-٩١٣-٩١٤-٩١٥-٩١٦-٩١٧-٩١٨-٩١٩-٩٢٠-٩٢١-٩٢٢-٩٢٣-٩٢٤-٩٢٥-٩٢٦-٩٢٧-٩٢٨-٩٢٩-٩٣٠-٩٣١-٩٣٢-٩٣٣-٩٣٤-٩٣٥-٩٣٦-٩٣٧-٩٣٨-٩٣٩-٩٤٠-٩٤١-٩٤٢-٩٤٣-٩٤٤-٩٤٥-٩٤٦-٩٤٧-٩٤٨-٩٤٩-٩٥٠-٩٥١-٩٥٢-٩٥٣-٩٥٤-٩٥٥-٩٥٦-٩٥٧-٩٥٨-٩٥٩-٩٦٠-٩٦١-٩٦٢-٩٦٣-٩٦٤-٩٦٥-٩٦٦-٩٦٧-٩٦٨-٩٦٩-٩٧٠-٩٧١-٩٧٢-٩٧٣-٩٧٤-٩٧٥-٩٧٦-٩٧٧-٩٧٨-٩٧٩-٩٨٠-٩٨١-٩٨٢-٩٨٣-٩٨٤-٩٨٥-٩٨٦-٩٨٧-٩٨٨-٩٨٩-٩٩٠-٩٩١-٩٩٢-٩٩٣-٩٩٤-٩٩٥-٩٩٦-٩٩٧-٩٩٨-٩٩٩-١٠٠٠-١٠٠١-١٠٠٢-١٠٠٣-١٠٠٤-١٠٠٥-١٠٠٦-١٠٠٧-١٠٠٨-١٠٠٩-١٠١٠-١٠١١-١٠١٢-١٠١٣-١٠١٤-١٠١٥-١٠١٦-١٠١٧-١٠١٨-١٠١٩-١٠٢٠-١٠٢١-١٠٢٢-١٠٢٣-١٠٢٤-١٠٢٥-١٠٢٦-١٠٢٧-١٠٢٨-١٠٢٩-١٠٣٠-١٠٣١-١٠٣٢-١٠٣٣-١٠٣٤-١٠٣٥-١٠٣٦-١٠٣٧-١٠٣٨-١٠٣٩-١٠٤٠-١٠٤١-١٠٤٢-١٠٤٣-١٠٤٤-١٠٤٥-١٠٤٦-١٠٤٧-١٠٤٨-١٠٤٩-١٠٥٠-١٠٥١-١٠٥٢-١٠٥٣-١٠٥٤-١٠٥٥-١٠٥٦-١٠٥٧-١٠٥٨-١٠٥٩-١٠٦٠-١٠٦١-١٠٦٢-١٠٦٣-١٠٦٤-١٠٦٥-١٠٦٦-١٠٦٧-١٠٦٨-١٠٦٩-١٠٧٠-١٠٧١-١٠٧٢-١٠٧٣-١٠٧٤-١٠٧٥-١٠٧٦-١٠٧٧-١٠٧٨-١٠٧٩-١٠٨٠-١٠٨١-١٠٨٢-١٠٨٣-١٠٨٤-١٠٨٥-١٠٨٦-١٠٨٧-١٠٨٨-١٠٨٩-١٠٩٠-١٠٩١-١٠٩٢-١٠٩٣-١٠٩٤-١٠٩٥-١٠٩٦-١٠٩٧-١٠٩٨-١٠٩٩-١١٠٠-١١٠١-١١٠٢-١١٠٣-١١٠٤-١١٠٥-١١٠٦-١١٠٧-١١٠٨-١١٠٩-١١١٠-١١١١-١١١٢-١١١٣-١١١٤-١١١٥-١١١٦-١١١٧-١١١٨-١١١٩-١١٢٠-١١٢١-١١٢٢-١١٢٣-١١٢٤-١١٢٥-١١٢٦-١١٢٧-١١٢٨-١١٢٩-١١٣٠-١١٣١-١١٣٢-١١٣٣-١١٣٤-١١٣٥-١١٣٦-١١٣٧-١١٣٨-١١٣٩-١١٤٠-١١٤١-١١٤٢-١١٤٣-١١٤٤-١١٤٥-١١٤٦-١١٤٧-١١٤٨-١١٤٩-١١٥٠-١١٥١-١١٥٢-١١٥٣-١١٥٤-١١٥٥-١١٥٦-١١٥٧-١١٥٨-١١٥٩-١١٦٠-١١٦١-١١٦٢-١١٦٣-١١٦٤-١١٦٥-١١٦٦-١١٦٧-١١٦٨-١١٦٩-١١٧٠-١١٧١-١١٧٢-١١٧٣-١١٧٤-١١٧٥-١١٧٦-١١٧٧-١١٧٨-١١٧٩-١١٨٠-١١٨١-١١٨٢-١١٨٣-١١٨٤-١١٨٥-١١٨٦-١١٨٧-١١٨٨-١١٨٩-١١٩٠-١١٩١-١١٩٢-١١٩٣-١١٩٤-١١٩٥-١١٩٦-١١٩٧-١١٩٨-١١٩٩-١٢٠٠-١٢٠١-١٢٠٢-١٢٠٣-١٢٠٤-١٢٠٥-١٢٠٦-١٢٠٧-١٢٠٨-١٢٠٩-١٢١٠-١٢١١-١٢١٢-١٢١٣-١٢١٤-١٢١٥-١٢١٦-١٢١٧-١٢١٨-١٢١٩-١٢٢٠-١٢٢١-١٢٢٢-١٢٢٣-١٢٢٤-١٢٢٥-١٢٢٦-١٢٢٧-١٢٢٨-١٢٢٩-١٢٣٠-١٢٣١-١٢٣٢-١٢٣٣-١٢٣٤-١٢٣٥-١٢٣٦-١٢٣٧-١٢٣٨-١٢٣٩-١٢٤٠-١٢٤١-١٢٤٢-١٢٤٣-١٢٤٤-١٢٤٥-١٢٤٦-١٢٤٧-١٢٤٨-١٢٤٩-١٢٥٠-١٢٥١-١٢٥٢-١٢٥٣-١٢٥٤-١٢٥٥-١٢٥٦-١٢٥٧-١٢٥٨-١٢٥٩-١٢٦٠-١٢٦١-١٢٦٢-١٢٦٣-١٢٦٤-١٢٦٥-١٢٦٦-١٢٦٧-١٢٦٨-١٢٦٩-١٢٧٠-١٢٧١-١٢٧٢-١٢٧٣-١٢٧٤-١٢٧٥-١٢٧٦-١٢٧٧-١٢٧٨-١٢٧٩-١٢٨٠-١٢٨١-١٢٨٢-١٢٨٣-١٢٨٤-١٢٨٥-١٢٨٦-١٢٨٧-١٢٨٨-١٢٨٩-١٢٩٠-١٢٩١-١٢٩٢-١٢٩٣-١٢٩٤-١٢٩٥-١٢٩٦-١٢٩٧-١٢٩٨-١٢٩٩-١٣٠٠-١٣٠١-١٣٠٢-١٣٠٣-١٣٠٤-١٣٠٥-١٣٠٦-١٣٠٧-١٣٠٨-١٣٠٩-١٣١٠-١٣١١-١٣١٢-١٣١٣-١٣١٤-١٣١٥-١٣١٦-١٣١٧-١٣١٨-١٣١٩-١٣٢٠-١٣٢١-١٣٢٢-١٣٢٣-١٣٢٤-١٣٢٥-١٣٢٦-١٣٢٧-١٣٢٨-١٣٢٩-١٣٣٠-١٣٣١-١٣٣٢-١٣٣٣-١٣٣٤-١٣٣٥-١٣٣٦-١٣٣٧-١٣٣٨-١٣٣٩-١٣٤٠-١٣٤١-١٣٤٢-١٣٤٣-١٣٤٤-١٣٤٥-١٣٤٦-١٣٤٧-١٣٤٨-١٣٤٩-١٣٥٠-١٣٥١-١٣٥٢-١٣٥٣-١٣٥٤-١٣٥٥-١٣٥٦-١٣٥٧-١٣٥٨-١٣٥٩-١٣٦٠-١٣٦١-١٣٦٢-١٣٦٣-١٣٦٤-١٣٦٥-١٣٦٦-١٣٦٧-١٣٦٨-١٣٦٩-١٣٧٠-١٣٧١-١٣٧٢-١٣٧٣-١٣٧٤-١٣٧٥-١٣٧٦-١٣٧٧-١٣٧٨-١٣٧٩-١٣٨٠-١٣٨١-١٣٨٢-١٣٨٣-١٣٨٤-١٣٨٥-١٣٨٦-١٣٨٧-١٣٨٨-١٣٨٩-١٣٩٠-١٣٩١-١٣٩٢-١٣٩٣-١٣٩٤-١٣٩٥-١٣٩٦-١٣٩٧-١٣٩٨-١٣٩٩-١٤٠٠-١٤٠١-١٤٠٢-١٤٠٣-١٤٠٤-١٤٠٥-١٤٠٦-١٤٠٧-١٤٠٨-١٤٠٩-١٤١٠-١٤١١-١٤١٢-١٤١٣-١٤١٤-١٤١٥-١٤١٦-١٤١٧-١٤١٨-١٤١٩-١٤٢٠-١٤٢١-١٤٢٢-١٤٢٣-١٤٢٤-١٤٢٥-١٤٢٦-١٤٢٧-١٤٢٨-١٤٢٩-١٤٣٠-١٤٣١-١٤٣٢-١٤٣٣-١٤٣٤-١٤٣٥-١٤٣٦-١٤٣٧-١٤٣٨-١٤٣٩-١٤٤٠-١٤٤١-١٤٤٢-١٤٤٣-١٤٤٤-١٤٤٥-١٤٤٦-١٤٤٧-١٤٤٨-١٤٤٩-١٤٥٠-١٤٥١-١٤٥٢-١٤٥٣-١٤٥٤-١٤٥٥-١٤٥٦-١٤٥٧-١٤٥٨-١٤٥٩-١٤٦٠-١٤٦١-١٤٦٢-١٤٦٣-١٤٦٤-١٤٦٥-١٤٦٦-١٤٦٧-١٤٦٨-١٤٦٩-١٤٧٠-١٤٧١-١٤٧٢-١٤٧٣-١٤٧٤-١٤٧٥-١٤٧٦-١٤٧٧-١٤٧٨-١٤٧٩-١٤٨٠-١٤٨١-١٤٨٢-١٤٨٣-١٤٨٤-١٤٨٥-١٤٨٦-١٤٨٧-١٤٨٨-١٤٨٩-١٤٩٠-١٤٩١-١٤٩٢-١٤٩٣-١٤٩٤-١٤٩٥-١٤٩٦-١٤٩٧-١٤٩٨-١٤٩٩-١٥٠٠-١٥٠١-١٥٠٢-١٥٠٣-١٥٠٤-١٥٠٥-١٥٠٦-١٥٠٧-١٥٠٨-١٥٠٩-١٥١٠-١٥١١-١٥١٢-١٥١٣-١٥١٤-١٥١٥-١٥١٦-١٥١٧-١٥١٨-١٥١٩-١٥٢٠-١٥٢١-١٥٢٢-١٥٢٣-١٥٢٤-١٥٢٥-١٥٢٦-١٥٢٧-١٥٢٨-١٥٢٩-١٥٣٠-١٥٣١-١٥٣٢-١٥٣٣-١٥٣٤-١٥٣٥-١٥٣٦-١٥٣٧-١٥٣٨-١٥٣٩-١٥٤٠-١٥٤١-١٥٤٢-١٥٤٣-١٥٤٤-١٥٤٥-١٥٤٦-١٥٤٧-١٥٤٨-١٥٤٩-١٥٥٠-١٥٥١-١٥٥٢-١٥٥٣-١٥٥٤-١٥٥٥-١٥٥٦-١٥٥٧-١٥٥٨-١٥٥٩-١٥٦٠-١٥٦١-١٥٦٢-١٥٦٣-١٥٦٤-١٥٦٥-١٥٦٦-١٥٦٧-١٥٦٨-١٥٦٩-١٥٧٠-١٥٧١-١٥٧٢-١٥٧٣-١٥٧٤-١٥٧٥-١٥٧٦-١٥٧٧-١٥٧٨-١٥٧٩-١٥٨٠-١٥٨١-١٥٨٢-١٥٨٣-١٥٨٤-١٥٨٥-١٥٨٦-١٥٨٧-١٥٨٨-١٥٨٩-١٥٩٠-١٥٩١-١٥٩٢-١٥٩٣-١٥٩٤-١٥٩٥-١٥٩٦-١٥٩٧-١٥٩٨-١٥٩٩-١٦٠٠-١٦٠١-١٦٠٢-١٦٠٣-١٦٠٤-١٦٠٥-١٦٠٦-١٦٠٧-١٦٠٨-١٦٠٩-١٦١٠-١٦١١-١٦١٢-١٦١٣-١٦١٤-١٦١٥-١٦١٦-١٦١٧-١٦١٨-١٦١٩-١٦٢٠-١٦٢١-١٦٢٢-١٦٢٣-١٦٢٤-١٦٢٥-١٦٢٦-١٦٢٧-١٦٢٨-١٦٢٩-١٦٣٠-١٦٣١-١٦٣٢-١٦٣٣-١٦٣٤-١٦٣٥-١٦٣٦-١٦٣٧-١٦٣٨-١٦٣٩-١٦٤٠-١٦٤١-١٦٤٢-١٦٤٣-١٦٤٤-١٦٤٥-١٦٤٦-١٦٤٧-١٦٤٨-١٦٤٩-١٦٥٠-١٦٥١-١٦٥٢-١٦٥٣-١٦٥٤-١٦٥٥-١٦٥٦-١٦٥٧-١٦٥٨-١٦٥٩-١٦٦٠-١٦٦١-١٦٦٢-١٦٦٣-١٦٦٤-١٦٦٥-١٦٦٦-١٦٦٧-١٦٦٨-١٦٦٩-١٦٧٠-١٦٧١-١٦٧٢-١٦٧٣-١٦٧٤-١٦٧٥-١٦٧٦-١٦٧٧-١٦٧٨-١٦٧٩-١٦٨٠-١٦٨١-١٦٨٢-١٦٨٣-١٦٨٤-١٦٨٥-١٦٨٦-